

उरुषोत्तमाहास्यं

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ पुधिष्ठिर उवाच । एकपोत्तममासं त्यक्त्वा पक्षे जगद्गते । त्रिनामैकादशीतस्याः क्रोधिधिः
 त्रिंशत्तुल्यवद ॥ १॥ श्रीभगवानुवाच । शुभदानां भविष्यात् एकपोत्तममुक्तेः ॥ यदनुष्ठानमाचरेत् सर्वशुभं
 विनशने ॥ २॥ अस्यायः पूजयेद्द्विष्टं एकपोत्तमनामकं । उपोष्य जाग्रदुक्त्या सर्वदुःखे विमुच्यते ॥ ३॥ अथा
 पुनरुवाच श्रीमतिहासं पुरातनं । शुभदा शुभमादात्म्यं महाघोषविनाशनं ॥ ४॥ आसीन्मित्रसंसेनाम
 राजा पुरं स धार्मिकः । वसिष्ठ उवाच । भूतद्वयं चिदप्रचारतः ॥ ५॥ चत्वारविजने रणे राक्षसं भावमाश्रि
 तः । क्रुस्मिन्निदाम्भे रमेददं द्विजदंपती ॥ ६॥ अथ विविक्त उपसगम्य क्रिशीरो सुरतो सुमे । दत्तेषु भ
 षणां करो रक्षसोर्भीषणावृत्तिः ॥ ७॥ अगाहन्तु निपुणन्तु व्याघ्रो मृगशिशुश्च । चखाद विप्रं कंदं दंत्याः शृ
 खन्स विविधाः गिरः ॥ ८॥ तदा विप्रसती शोकाद्द्रुरोदक्ररं कुरु । निर्विस्मः स्थनिचादाय चिन्तामाद
 षडुःखिता ॥ ९॥ कुरा नो निपतन्ती सारापास्ते राजघानत । ब्राह्मण उवाच ॥ रेरेणार्थिवदुष्टात्मस्त्वयामे

भस्मिन्ः पतिः ॥ १२ ॥ सुकोपिते न त्वं सुरतो नाशमेष्यति । इत्युक्त्वा ज्वलन्तं सा धी विवेश पतिवृत्तभा ॥
 ११ ॥ नृपोपि द्वादशांशं रापां नृको गृहययौ । आहतो मात्यवर्गं रगरहस्युपविवेश ह ॥ १२ ॥ सुरतो त्वं
 कृमालो ज्यवारया मासवक्ष्ये भो । जानंती रा प्रमेकांते सदयंती पतिव्रता ॥ १३ ॥ नतो निर्वेद मा प्र नो जगा
 त सत्पुत्रो वनं ॥ आयात्री पृष्ठतो परयद्ब्रह्म हत्यादुरासदा ॥ १४ ॥ दृष्ट्वा ता विहृलो भीतो ययो तीर्था नितर्क
 राः । तत्रापि न मुमोचे न ब्रह्म हत्यादुरासदा ॥ १५ ॥ नतः काले व्यतिक्ता ते मिथिलो पवने नृपः । ददर्श
 मुनिमांसी नृगैः तमं योगिनां वरं ॥ १६ ॥ पुरुषोत्तममाहृत्य मुपादिश्य नृपाग्रतः । आष्टव्यश्चाश्रम
 मां तं दृष्ट्वा नृपो भवन्मुनिः ॥ १७ ॥ पपात पादयोस्तस्य दुःखमावेदयन्निजं । गौतमो दुःखसंज्ञप्रप्रेवा
 च हृत्पयानृपं ॥ १८ ॥ गौतम उवाच । भो भो पार्थिव मा भैषीः शृणु वच्मि हि न तव । सांप्रतं वर्त्तते मासः
 पुरुषोत्तमवल्गुभः ॥ १९ ॥ तस्य चैकादशी शुक्ला तृतीये हि समागता । तस्यामुपाष्य विधिवत्संभोज्य

पुरुषोत्तमं ॥ २० ॥ राजो जागरं कृत्वा सद्यः शुध्यंति पापिनः । तस्मात्कुरुतं राजन् ब्रह्महत्या निवृत्त
 ये ॥ २१ ॥ क्रूरयो ब्रह्महत्यानां मग्न्याग्नौ क्रूरयः । शुभदायाः वने चौरौ विनश्यन्ति न संशयः ॥ २२ ॥
 कृत्वा मुनिवचो राजा चक्रा शुभदा व्रत । स निर्ममो कुभान् स्मादतदा पुनः मानसः ॥ २३ ॥ ज
 गाम नगरं तुरंगे द्विजराज इवावभौ ॥ नातः परतरो ब्राह्मिन्सर्वशुभविनाशिनी ॥ २४ ॥ शुभदायाः
 वने चौरौ न किंचिदुल्लभं दृशं । दानास्त्रियमवाप्नोति पापं नश्येदुपोषणात् ॥ २५ ॥ जागरादुःखनाशः
 स्याद्वर्चनोत्तमा प्रयात् ॥ पठनाच्छ्रवणाद्राजन्त्वमेधायुतलभेत् ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे
 पुरुषोत्तमसंस्कृतशुभदा माहात्म्यम् ॥ ॥